

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 18-10-15

Col.lecta:(Domund)	285,00
Caixetes ciris	53,88
Caixetes:	161,48
Caixetes Càritas:	74,35

Lectures I de novembre Diumenge de Tots Sants

1ª lec. Ap 7, 9-14; 2ª lec. Salm 23,1-4ab.
5-6; 3ª lec. 1 Jn. 3, 1-3; 4ª lec. Mt.5,1-12a

HEM BATEJAT

El cap de setmana passat vam batejar a Manuela Martínez Pinto, i a Anel Barón Márquez

TOT SANTS

Diumenge vinent és la Diada de Tots Sants. Recordem i celebrem homes i dones , d'èpoques i llocs diferents, que han viscut el camí de l'Evangeli i que han sapigut viure la vida de Déu.

Fidels difunts

Com que dilluns no tenim missa, el dimarts dia 3, farem la celebració dels fidels Difunts.

GRUP CELEBRACIONS

Divendres vinent dia 30, a les 9 del vespre, hi ha reunió del Grup de Celebracions. Hem d'enllestir el programa de les Jornades de la Pau i les Celebracions d'Advent i Nadal.

CASTANYADA

El diumenge dia 8 de novembre hi ha la castanyada a la casa de castanyet. Ens trobem a dinar a la casa i passar un dia a plena natura.

C.E. ANEM A CAMINAR

Dilluns dia 26, hi ha la sortida del quart dilluns a Santa Cília, sobre el pantà de Sau, des de l'Esquirol.

CARITAS

Càritas Poblenou necessita voluntaris per

- l'atenció a la gent gran
- i pel menjador.

PREGÀRIA

La força de la fraternitat

Perquè el nostre cor no s'acostumi a veure patir les persones en situacions injustes.

Perquè no arribem a trobar normal conèixer persones que malviuen treballant en l'economia submergida.

Doneu-nos, Senyor, la força de la fraternitat.

Perquè el nostre cor no s'acostumi a veure normal que els joves, les dones i els novinguts hagin de treballar sense contracte i sense seguretat.

Perquè siguem més sensibles a aquestes situacions en les que uns tenen de tot, i els altres els falta de tot.

Doneu-nos, Senyor, la força de la fraternitat.

Perquè el nostre cor no s'acostumi a veure a casa nostra la nevera i els armaris plens, mentre molts d'altres només voldrien mínimament tenir el pa de cada dia.

Doneu-nos, Senyor, la força de la fraternitat.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

25 d'octubre del 2015 Núm. 611

Diumenge XXX de durant l'any B.

Que hi hagi el miracle: que s'obrin els nostres ulls!

Obrim els nostres ulls per mirar les misèries del món, les ferides de tants germans i germanes privats de la dignitat, i sentim-nos provocats a escoltar el seu crit d'auxili. Que les nostres mans estrenyín les seves, i que els acostem a nosaltres perquè sentin el caliu de la nostra presència, de la nostra amistat i fraternitat. Que el seu crit es torni el nostre i junts puguem trencar la barrera de la indiferència que acostuma a regnar sobiranament per amagar la hipocresia i l'egoisme. (Papa Francesc)

La paraula del Papa Francesc m'ajuda a endinsar-me més a l'evangeli d'avui. Un cec que crida, i molta gent indiferent al seu voltant. És aquesta una imatge ben fàcil de reproduir en els nostres dies a les grans ciutats , al carrer, al metro, als trens, i cada vegada més a ciutats petites.

“Que sentin el caliu de la nostra presència”. Jesús, certament, no va passar de llarg, no va baixar els ulls, no es va fer el sord. En la meua història personal, recordo moltes vegades haver-me penedit de no mirar els ulls d'aquella persona, encara que costi començar una petita conversa. Jesús allibera, pregunta: “què vols que et faci?”

Un detall important és el final de l'episodi de l'evangeli, quan diu: “ hi veié, i el seguia camí enllà”. És a dir, el cec necessita veure, i al veure Jesús, el segueix. On és l'autèntic alliberament del cec Bartimeu, de tots els que viuen insatisfets, i de tots nosaltres? Ser seguidors de Jesús, ser servidors del seu Regne.

Servir allà on calgui, allà on l'Esperit ens obri els ulls, ens posi el desig, ens impulsi a l'acció.

FULL INFORMATIU

ATG

Lectura del llibre de Jeremies Jr 31,7-9

Això diu el Senyor: «Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacob, la primera de les nacions, proclameu que el Senyor ha salvat el seu poble, la resta d'Israel! Jo els faré venir del país del Nord, els reuniré des de l'extrem de la terra. Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien, tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs. Perquè jo sóc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu fill gran.»

Salm responsorial 125,1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6 (R.:3)]

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni, / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells.» / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem!

Renova la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes.

Lectura de la carta als cristians hebreus He 5,1-6

Els grans sacerdots, presos d'entre els homes, són destinats a representar els homes davant Déu, a oferir-li dons i víctimes pels pecats. No els és difícil de ser indulgents amb els qui pequen per ignorància o per error, perquè ells mateixos experimenten per totes bandes les seves pròpies febleses. Per això necessiten oferir sacrificis pels seus pecats igual que pels pecats del poble. I ningú no es pot apropiat l'honor de ser gran sacerdot: és Déu qui els crida, com va cridar Aharon.

Tampoc el Crist no s'atribuí a ell mateix la glòria de ser gran sacerdot, sinó que li ha donada aquell que li ha dit: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat.» I en un altre indret diu: «Ets sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec.»

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 10,46-52

En aquell temps, Jesús sortí de Jericó amb els seus deixebles i amb molta gent. Vora el camí hi havia assegut, demanant caritat, un cec que es deia Bar-Timeu. Quan sentí dir que passava Jesús de Natzaret, començà a cridar: «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi.» Tothom el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, compadiu-vos de mi.» Jesús s'aturà i digué: «Crideu-lo.» Ells criden el cec i li diuen: «Anima't i vine, que et crida.» El cec llançà la capa, s'aixecà d'una revolada, i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: «¿Què vols que et faci?» Ell respon: «Rabuni, feu que hi vegi.» Jesús li diu: «Vés, la teva fe t'ha salvat.» Al l'instant hi veié, i el seguia camí enllà.

Salmo responsorial: 125,1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6 (R.:3)]

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares.

Hasta los gentiles decían: / “El Señor ha estado grande con ellos.” / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla: / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas.

Manifest final. Congrés laïcat a Catalunya (II).

(continua)

- Però sabem que el benestar, el diner fàcil, la superficialitat han generat una altra mena de pobresa: la **d'aquells que no troben sentit** ni horitzó a les seves vides i viuen buits d'esperança i d'alegria.

+ Volem ser per a ells companyia i proposta fent-nos presents en aquesta perifèria existencial

- Les **nostres famílies** viuen els canvis accelerats d'aquests temps, amb formes i situacions diferents sovint no fàcils però també carregades d'amor.

+ volem comprometre'ns a donar resposta d'acollida càlida i de recerca conjunta tant com a persones com des de les nostres comunitats.

- Com a laics cristians, que vivim en el cor les “joies i esperances” de la gent amb qui compartim el dia a dia, sabem de la necessitat que té la nostra Església del nostre compromís.

Ens sabem rostre de l'Església i com a membres d'ella sabem de les nostres contradiccions i del nostre pecat.

+ Agraïm, valorem i ens sentim en comunió amb tantes persones i institucions que viuen seriosament la fe i són testimoni de l'amor de Déu i el missatge de Jesús.

+ Volem col·laborar a fer una Església més “servidora del món”, més en sortida i volem ser testimonis d'aquesta fe que portem “en gerres de terrissa”.

+ Per això ens comprometem a treballar per a ser més “sal de la terra i llum del món”, nosaltres, cadascú de nosaltres i ajudar a que les nostres comunitats, parròquies, grups i moviments també ho siguin.

- I això ens demana la valentia de plantejar-nos què sobra i què falta en les nostres vides, personals i comunitàries, parroquial, diocesana, dels nostres moviments per a ser realment rostre enmig del món de l'amor de Crist. **Desfer-nos d'estructures** que en el moment actual han perdut eficàcia o mantenim per rutina o per por del canvi.

+ Volem col·laborar a que les nostres celebracions reflecteixin l'alegria de la fe i de la vida comunitària, que siguin acollidores i trobin mitjans i llenguatge per a acollir aquells que ja no han viscut la cultura de la fe.

+ Volem ser veu i gest coresponsable del món en la nostra Església, assumint la tasca que el Concili Vaticà II ja ens va encomanar i que té l'origen en el nostre baptisme.

(continuarà)